

4. дан – Десна обала Дунава

Четврти дан боравка студената из Руске Федерације на простору Србије предвиђен је за обилазак десне обале Дунава који је *„као важан део историје Србије, грандиозни споменик природе био и остао место спајања и раздвајања држава и народа.“* Рано устајање се исплатило јер је искуство превозења скелом преко Дунава до Рама било интересантно, како због погледа који се са ње пружа, тако и због коришћења овог типа превоза по први пут за већину учесника у кампу. Рамска тврђава је саграђена у XV веку и због своје историје и дуговечности била је у плану посете, али смо због реконструкције, у причи о тврђави и погледу на њу, уживали изван зидина. Остаци зида око утврђења представљали су одличну подлогу за разговор о геолошкој грађи посећеног простора и одликама градитељства током разних историјских периода.

Најављене летње температуре учествовале су у избору наше наредне локације. На само два километра од Великог Градишта, не може се заобићи Сребрно језеро које представља некадашњи речни рукавац Дунава затворен двема бранама. Деценијама је језеро популарна дестинација за одмор и риболов, али од недавно привлачи туристе из свих делова Србије јер поред викенд-насеља поседује и највећи ауто-камп парк у Србији. Као резултат растуће популарности језера, од недавно је рекламирано као *„српско море.“* Део учесника кампа освежио се у ресторанима на обали Сребрног језера док се други део екипе расхладио брчкајући ноге у језеру.

У 10 часова своја врата отворио нам је *„Голубачки град“*. *„Тамо где је осмех Дунава најшири, пред улазак у теснац који му је између напуклих Карпата изрезао највећу клисуру у Европи, Кошава разбија његове таласе о зидине величанствене Голубачке тврђаве. Попут тужне, усамљене византијске принцезе, попут вечито будног стражара поред кога нико неопажено не може да склизне у Ђердапску клисуру, вековима пркоси надалеко позната тврђава непознатог градитеља. Сви су је желели, свима је била значајна, па су се многи освајачи шетали њоме мислећи да је њихова, али она је вековима припадала само Дунаву, који једини зна све њене тајне. Волели бисмо да нам Дунав исприча ко је саградио ову савршену грађевину на литици крај пута, али и која је од легенди о називу тврђаве истинита. Једно је сигурно, све приче о њој су тужне, а најтужнија нас враћа у време када је овај део Србије био под турском влашћу.“* На месту где Ђердапска клисура почиње и где се историја увек интересантно презентује, дочекао нас је водич овог туристичког комплекса. Кратак филм о локалитету праћен интересантним предавањем о догађајима на том простору и легендама који се на њих односе, уз посматрање изложених експоната, учествовање у разговору са водичем и незаобилазно фотографисање испред тврђаве, обележило је око сат и по времена.

Кратко, а садржајно предавање проф. др Мирољуба Милинчића о делу Србије кроз који смо путовали четврти дан увела нас је у причу о археолошком налазишту из доба мезолита. Са културом старости око 8 000 година детаљније нас је упознао филм о истраживањима Драгослава Срејовића на локалитету Лепенски вир у Ђердапској клисури. Његова истраживања су условила мењање свих дотадашњих светских археолошких књига јер је оно што је откривено на том месту имало велики значај. У комплексу су изложени предмети пронађени на локалитету, а такође и кости које су постављене у специфичан положај приликом сахрањивања, демонстриран је изглед кућа и појашњен начин живота праисторијске заједнице.

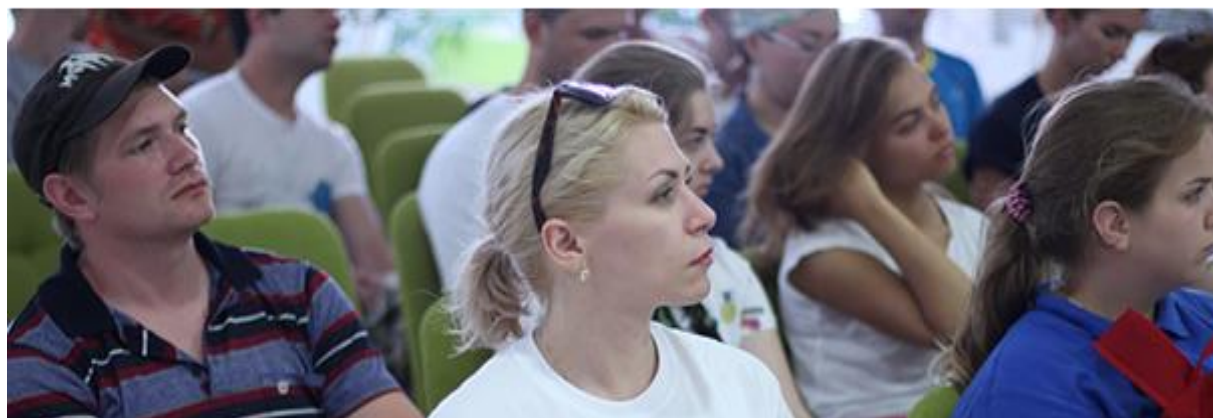
Нема учесника кампа који са одушевљењем није посматрао накит Рајкове пећине. За ову пећину се везује легенда да се у њој налази скривено благо, не само у виду сталактита, сталагмита и бигрених када, него и у облику златника. Шетња кроз најдуже туристички уређену пећинску стазу у Србији реализована је уз занимљиво и изражајно излагање локалног водича, у трајању од сат времена. Утисак који је оставило ово природно добро Мајданпека, рударског центра, појачан је одласком до копа бакра у његовој околини, а фотографисање локалитета и праћење излагања проф. Милинчића представљало је право задовољство.

С обзиром на атрактивност посећених одредишта, чинило нам се као да је време прошло брже него што смо желели. Ручак у хотелу „Golden Inn“ је претходио повратку у Стару Паланку након које је уследила вечера и нова прилика за размену утисака. О локалитетима посећеним током дана причало се и наредног јутра.

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

06.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*